

Синий камък прѣдставлява сѣрсто мѣдна соль. Образува се, когато оставиме нѣкои мѣдни руди (като папр. халкопиритъ) дълго врѣме на въздухътъ, или когато се разгрѣва чиста мѣдъ съ хидросѣрстаа киселина.

Синий камък се употрѣблява въ лѣкарството, при вапцуването сукна и вълна на черно, за намазване дървѣтъ, за да не гниятъ и пр. Въ печатарството и вапцарството се употрѣблява най-повече смѣсъ отъ зелений и синий камъкъ.

Голѣма цѣна и важностъ има въ търговията, по причина на голѣмото употрѣбление въ вапцарството, плистата. Тази плиста се приготвя по този начинъ, че се тургатъ мѣдни дъски въ оцетъ и се държатъ нѣкоко врѣме въ влажни мѣста. Оцетътъ, който държи разтворений мѣдний окисъ, се испарява, а по дъскитѣ се образува плиста.

Ако замѣсимъ зелената плиста съ мишеморъ, получваме най-отровната зелена боя, нарѣчена швайнфрутска (отъ градъ Швайнфрутъ) боя. Тази боя е отровителна и за това малко се употрѣблява. Играчкитѣ на дѣцата често биватъ вапцани съ тая боя и понеже дѣтето обикновено всичко, което поеме, турга въ устата си — изисква се прѣдпазване. Случвало се е, че сж се отравляли дѣцата отъ подобни играчки. Сжщо и нѣкои европейски килими имххх тази боя, нъ сега е запрѣтено вече нейното употрѣбление, понеже е вредителна за здравieto.

Калай и рудитѣ му.

Калайтъ е най-хубавий металъ отъ бѣлитѣ метали, по-диръ срѣброто и се употрѣблява поради своята лъскавина и неизмѣняемостъ на въздухътъ за правяние домашни ссждове.

Калайтъ въ природата самородъ не се намира; нъ се намира въ калайната руда, която е окисъ отъ този металъ. Калайната руда съдържа 78—79% калай и 21—22% кислородъ. Цѣттътъ има кафянь, а прахъ сивобѣлъ. Блѣщи се диамантно.

Калайната руда се намира най-много въ жили въ гранита и гнейса. Изобилно се намира като пѣськъ и въ нѣкои разсипи, станали отъ растрошението на гранита и пр., въ който се намира калайната руда.